



HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGMIS VAN PALMZONDAG

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen 9 april 2017, 10u

Mt. 21, 1-11

Jes. 50, 4-7/ Fil. 2, 6-11/Mt. 26,14 – 27,66

Broeders en zusters,

Het is vandaag Palmzondag. Met palmtakken in de hand zijn we de kathedraal binnengestapt. We hebben gezongen zoals de omstanders toen in Jeruzalem: *'Hosanna Zoon van David, Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer! Hosanna in den hoge'*. Palmzondag opent inderdaad feestelijk en blij. Jezus begint aan zijn laatste en belangrijkste tocht. Welke tocht dat zal worden, hebben we beluisterd in het Passieverhaal: een tocht doorheen verraad en verlatenheid, veroordeling en kruisiging, richting Golgotha en het graf. De passieweek is begonnen. Zo feestelijk als deze liturgie begon, zo stil zijn we nu geworden. Een donkere schaduw komt over het Evangelie en over de kerkgemeenschap. We worden er inderdaad stil van. Waarom is het zo geëindigd? Waarom of voor wie heeft Jezus dat alles geleden?

Bij de intocht in Jeruzalem lijkt het erop alsof vele vrienden en getrouwen klaar staan om samen met Jezus zijn laatste tocht aan te vatten. Het lijkt erop alsof ze hun held nooit zullen loslaten. Maar schijn bedriegt. Zijn zij gekomen om mee te doen of alleen maar om toe te kijken? Hun applaus is verraderlijk. Ze genieten van de opwinding, maar voelen geen medelijden. Voor Jezus is het inmiddels duidelijk: straks zal Hij alleen verder moeten gaan. Hij zal de menigte supporters en zelfs het peloton van zijn apostelen achter zich moeten laten, om vooruit te komen. Hij ziet zijn zending voor zich en blijft trouw aan zijn roeping. Rijdt Jezus voor zichzelf? Neen, juist omdat Hij ons niet los wil laten, gaat Hij nu alleen voorop.

Een gedicht van Willem Barnard voor de passieweek begint met deze regel: *'Alles wat over ons geschreven is, gaat Gij volbrengen deze laatste dagen'* (ZJ 370). Wat Jezus gaat volbrengen is niet alleen wat over Hem geschreven is, maar alles wat over ons geschreven is. Wat is er dan over ons geschreven? Dat God ons liefheeft en bestemd heeft voor het leven. Dat Hij barmhartig is en vergeving schenkt. Dat Hij rechtvaardig is en opkomt voor de arme. Dat Hij een God van levenden is en niet van doden. Dat Hij een nieuw verbond met ons zal sluiten. Dat alles gaat over ons: over het volk van God en, breder nog, over de mensen van alle tijden. Wat Jezus doet heeft alles met ons te maken: met onze roeping en bestemming, met onze verlossing van dood en zonde, met onze opstanding uit de dood. Jezus gaat wel alleen voorop, maar niet voor zichzelf. Hij gaat voorop voor ons, voor u en voor mij.

Broeders en zusters, aan wie denk ik bij het begin van de passieweek? Aan zovele mensen die wereldwijd aan den lijve ondervinden wat onrechtvaardigheid, onverschilligheid en veroordeling inhouden. We zagen het deze week op televisie: ouders en kinderen die stikken of omkomen door gifgas in Syrië; volwassenen en kinderen uitgemergeld door de hongersnood in Zuid-Soedan; de slachtoffers van een aanslag tegen Koptische christenen in Egypte. Het gaat allemaal over vandaag. Hoe zullen christenen wereldwijd deze week het lijden van Jezus gedenken? Wat staat hun nog te wachten? Waar staan zij langs de kruisweg van Jezus? En waar staan wij langs de kruisweg van Jezus? Als ik een plek zou mogen kiezen langs de kruisweg van Jezus, welke plek zou dat zijn? Als ik tot Jezus een woord zou mogen richten, welk woord zou dat zijn? Op deze Palmzondag nodig ik u graag uit om in de buurt van het kruis te blijven: het kruis van Jezus en het kruis van al zijn lotgenoten.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen